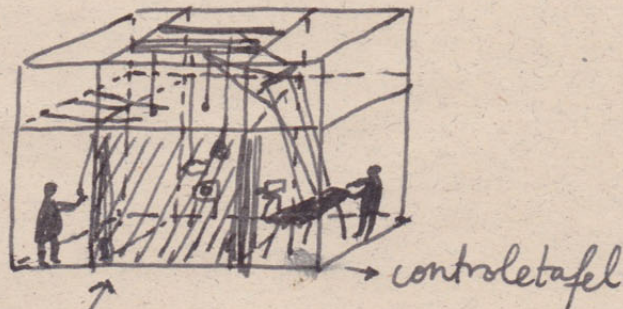

Gent, 23 maart 2020

Beste Werkplaatsers,

het begin van een brief heb ik altijd moeilijk gevonden. Laat ik dat daarom maar netjes over slaan.....

en direct overgaan tot het situeren van m'n artistieke praktijk. Die bestaat uit zowel beeldend als podiumwerk en waarin steeds een vorm van "primitieve ambachtelijkheid" in te bespeuren valt. Mijn voorstellingen zijn meestal vrij technisch, maar dan analoog, low-tech, met katrollen, gewichtjes, een wirwar van draden. Een typische opstelling kan er zo uitzien:

Het is een soort uitvergroot apparaat (TV, computer,...), een mechanisch schaduwtheater dat gebruikt wordt om een bepaald wetenschappelijk thema

uit te lichten en uit te beelden, aan de hand van live animatie van objecten, manipulaties van projectoren, schaduwen en andere optische effecten.

Het gebruik van analoge projecties is niet omwille van nostalgisch redenen. Wel wil ik op die manier verwijzen naar de evolutie van het (bewegend) beeld en zo ook stilstaan bij ons hedendaagse gebruik (consumptie is misschien een beter woord) van beeld en technologie.

Ik maak het me bewust zo moeilijk mogelijk. Het verloop van een voorstelling loopt dan ook niet altijd even gesmeerd: de "machine" hapert en stottert, draden geraken in de war of projectoren doen het plots even niet. Soms moet daardoor even gepauzeerd worden, om het probleem op te lossen, alvorens verder te kunnen gaan.

In principe zou ik alles, bij wijze van spreken, door een muisklik

in gang kunnen zetten, maar dat zou voor mij het plezier wegnemen, het spel met materiaal, de spanning en de verwondering.

Tot nu toe heb ik voorstellingen gemaakt over het heelal, de zee, het menselijk lichaam en de tijd. Voor m'n volgende project wil ik me verdiepen in de (digitale) technologie en informatie - maar dan wel gevisualiseerd door middel van analoge techniek (hoe ver ik daarin moet gaan is nog de vraag).

Welk aspect van die digitale technologie ik me op wil concentreren is nog niet 100% duidelijk, dat wil ik hierbij dus verder gaan onderzoeken.

Wat me vooral boeit zijn volgende zaken:

- Kan de fysieke werkelijkheid volledig met digitale informatie beschreven worden en waarom is dat zo belangrijk? Zal het ons als mensheid echt verder helpen?
 - De technologie die we dagelijks gebruiken - voor consumptie, educatie, werk en ontspanning - maar niemand begrijpt, grijpbaar maken. Bijvoorbeeld: hoe werkt het www, hoe zit de binaire logica in mekaar...
 - Is er een ander Internet - en met uitbreiding een andere technologische ~~aanpak~~ ^{vooruitgang} - mogelijk die niet in de greep is van het neoliberale marktdenken? Is een politieke omwenteling überhaupt mogelijk online?
 - En meer persoonlijk: waarom is het zo belangrijk om in mijn werk vast te houden aan het analoge, ambachtelijke, handmatige?
- Enz....

→ Hoe gaan jullie ^{daarvoor} om?

Ik vermoed dat jullie ook een nogal ambivalente verhouding tot het online leven hebben. Vrienden spreken, en rekeningen betalen: al onze ^{online} handelingen worden met dezelfde handbewegingen uitgevoerd. Daarom is het ook zo verfrissend om nu en "echte" brief te schrijven.

Dus laat maar komen jullie vragen, bedenkingen, associaties! Ik kijk er alvast naar uit.

Lieve groeten,

Oona

PS: Het lijkt symbolisch dat op dit eigenste moment van briefschrijven, behalve het verplichte binnenblijven, ook de electriciteit is uitgevallen! Geen online woordenboek om op terug te vallen, maar de Dikke van Dale. Geen achtergrondmuziek, maar alleen met m'n gedachten.